ECLI:LV:RIRT:2021:1101.C33360221.4.S

Lieta Nr. C33360221
C-3602-21/24

AIZMUGURISKS SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Jūrmalā 2021. gada 1. novembrī

Rīgas rajona tiesa
tiesnese Ilze Freimane
rakstveida procesā izskatīja civillietu ārvalsts komersanta PlusPlus Baltic OÜ prasībā pret /pers. C/ (pirms uzvārda maiņas – /pers. C/) par parāda piedziņu.

Aprakstošā daļa

[1] Ārvalsts komersants PlusPlus Baltic OÜ 2021. gada 26. martā cēla tiesā prasību pret /pers. C/ par parāda piedziņu.

Prasība pamatota ar šādiem apstākļiem.

[1.1] Starp AS "Citadele banka" un /pers. C/ 2018. gada 27. novembrī noslēgts patēriņa kredīta līgums, saskaņā ar ko atbildētājai piešķirts kredīts 3000 *euro*.

Atbilstoši līguma noteikumiem atbildētājai bija jāveic ikmēneša maksājumi kredīta un procentu dzēšanai katra mēneša 20. datumā, galīgā norēķina diena noteikta 2023. gada 20. novembris, procentu likme par aizdevuma lietošanu pielīgta 22,9 % gadā, līgumsods par kavētiem maksājumiem – 0,15 % no kavētās maksājuma summas, bet nokavējuma procentu apmērs pielīgts 58,9 % gadā, iestājoties galīgā norēķina dienai.

[1.2] Ņemot vērā, ka atbildētāja nepildīja saistības līgumā paredzētajā apmērā un termiņā, aizdevējs paziņoja par jaunu galīgā norēķina dienu – 2019. gada 28. maijs.

Tā kā maksājumi netika veikti, līgumsods par pamatsummas un procentu maksājumiem aprēķināts līdz galīgai norēķina dienai, bet nokavējuma procenti – no galīgā norēķina dienas līdz 2020. gada 1. aprīlim. Pēc 2020. gada 1. aprīļa procenti aprēķināti 6 % apmērā gadā.

Ar 2019. gada 26. augusta paziņojumu atbildētāja informēta, ka, pamatojoties uz 2018. gada 24. augusta cesijas līgumu, AS "Citadele banka" savas no līguma izrietošās prasījuma tiesības, tajā skaitā visus blakus prasījumus, cedējusi prasītājam.

[1.3] Pamatojoties uz Civillikuma 1587., 1716., 1717., 1720., 1753., 1756., 1757., 1805., 1828., 1934. un 1943. pantu, prasītājs lūdz piedzīt no atbildētājas naudas līdzekļus 4829,90 *euro*, ko veido:

1) neatmaksātā kredīta summa 2932,92 *euro*;
2) procenti par kredīta lietošanu 231,14 *euro* par laiku no 2018. gada 27. novembra līdz 2019. gada 28. maijam;
3) procenti par kredīta lietošanu (par kavēto summu) 3,93 *euro* par laiku no 2018. gada 27. novembra līdz 2019. gada 28. maijam;
4) līgumsods 26,38 *euro* par laiku no 2018. gada 27. novembra līdz 2019. gada 28. maijam;
5) nokavējuma procenti pēc galīgās norēķina dienas 1462,45 *euro* par laiku no 2019. gada 28. maija līdz 2020. gada 1. aprīlim;
6) likumiskie nokavējuma procenti 173,08 *euro* par laiku no 2020. gada 1. aprīļa līdz 2021. gada 26. martam;
7) visus tiesāšanās izdevumus.

Tāpat prasības pieteikumā lūgts atzīt prasītājam tiesības saņemt no atbildētājas likumiskos 6 % gadā no nesamaksātās pamatparāda summas par laiku līdz sprieduma izpildei.

[2] Pamatojoties uz Covid-19 infekcijas izplatības pārvaldības likuma 10. pantu, lietu nolemts izskatīt rakstveida procesā, nosakot pusēm termiņu līdz 2021. gada 18. oktobrim papildu paskaidrojumu un citu procesuālo lūgumu iesniegšanai.

Atbildētāja rakstveida paskaidrojumu par celto prasību tiesā nav iesniegusi, nav pieteikusi lūgumu par lietas izskatīšanas atlikšanu vai sniegusi informāciju par apstākļiem, kas šobrīd liedz īstenot procesuālās tiesības.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 56.^{1} panta pirmās daļas 3. punktu atzīstams, ka atbildētājai tiesas dokumenti izsniegti, jo Civilprocesa likuma 56.^{1} panta pirmajā daļā noteikts, ja tiesas dokumenti piegādāti šā likuma 56. pantā noteiktajā kārtībā, izņemot tā devītajā daļā paredzēto gadījumu, uzskatāms, ka personai ir paziņots par tiesas sēdes vai procesuālās darbības laiku un vietu vai par attiecīgā dokumenta saturu un tiesas dokumenti ir izsniegti septītajā dienā no nosūtīšanas dienas, ja dokumenti nosūtīti ar pasta sūtījumu.

[3] Ņemot vērā, ka tiesa var izvērtēt prasījumu, pamatojoties vienīgi uz prasītāja sniegtajiem argumentiem un pierādījumiem, savukārt atbildētājas attieksme pret celto prasību nav zināma, tiesa secina, ka saskaņā ar Civilprocesa likuma 5. panta piekto daļu un 208.^{1} pantu ir pamats taisīt lietā aizmugurisku spriedumu. Tāpat tiesa nekonstatē kādu no Civilprocesa likuma 208.^{1} panta trešajā daļā noteiktajiem ierobežojumiem aizmuguriska sprieduma taisīšanai.

Motīvu daļa

[4] Pārbaudījusi lietas materiālus un novērtējusi lietā iesniegtos rakstveida pierādījumus, tiesa atzīst, ka prasība ir pamatota, taču apmierināma daļēji turpmāk norādīto apsvērumu dēļ.

[4.1] Prasītāja lūdz piedzīt no atbildētājas parādu, kas izriet no 2018. gada 27. novembra Kredīta privātam patēriņam līguma Nr. KPP-79-01244616.

Lietā nodibināts, ka 2018. gada 24. augustā starp ārvalsts komersantu PlusPlus Baltic OÜ kā cesionāru un AS "Citadele banka" kā cedentu noslēgts cesijas līgums, ar ko prasījumi tiek cedēti ar visām no tiem izrietošajām galvenajām un blakus saistībām, tajā skaitā līgumsodiem, pielīgtiem un likumiskiem procentiem. Atbildētājai par prasījuma tiesību cesiju paziņots (*lietas 17. lapa*).

Cesijas līguma pielikuma Nr. 1 izraksts apstiprina, ka AS "Citadele banka" nodevusi prasītājam prasījuma tiesības pret atbildētāju, kas izriet no kredīta līguma (*lietas 16. lapa*).

Civillikuma 1793. panta 3. punkts noteic, ka prasījumi var pāriet no agrākā kreditora uz jaunu ar cesiju, kura notiek pēc tiesiska darījuma, vienalga, vai kreditors to noslēdzis uz likumiska pienākuma pamata, vai labprātīgi. Savukārt Civillikuma 1798. pantā noteikts, ka par cesijas priekšmetu var būt visādi prasījumi, vienalga, vai tie izriet no līguma, vai no neatļautas darbības, starp tiem arī tādi, kuriem vēl nav iestājies termiņš, kā arī nosacīti un pat nākami, un nedroši.

Atbilstoši Civillikuma 1800. pantam prasības cesija, ja par to nav citādi norunāts, atzīstama par paša tā prasījuma cesiju, kurš ir prasības priekšmets; bet uz cesionāru (1801 p.) pāriet tikai prasījuma tiesība, bet ne tā līgumiskā attiecība, no kuras šī tiesība izriet.

Civillikuma 1801. pantā noteikts, ka cesijas līgumu starp prasījuma atdevēju kreditoru (cedentu) un to personu, kam to atdod (cesionāru), var noslēgt jebkādā formā. Parādnieka piekrišana, pret kuru prasījums vērsts, nav vajadzīga, un cesija ir spēkā, pat ja viņš neko par to nezina. Saskaņā ar Civillikuma 1805. pantu cesionārs var no cesijas brīža darboties ar kreditora tiesībām un uz šā pamata rīkoties ar prasījumu, cedēt to savukārt citam un izlietot to pret parādnieku.

Attiecīgi Civillikuma 1806. panta pirmā daļa paredz, ka cesionārs gan neiegūst ar cesiju vairāk un lielākas tiesības, nekā bijušas cedentam, bet pats prasījums pāriet uz viņu ar visām pie tā piederīgām un cesijas brīdī jau pastāvošām tiesībām, pat arī tad, ja tās būtu pamatotas uz personīgu labvēlību pret cedentu, ciktāl par tām nav tieši

noteikts izņēmums no šā noteikuma.

Tādējādi tiesa atzīst, ka prasītājs uz 2018. gada 24. augusta cesijas līguma pamata ieguvis prasījuma tiesības pret atbildētāju.

[4.2] Saskaņā ar Civillikuma 1402. pantu saistību tiesības rodas vai nu no tiesiska darījuma, vai no neatļautas darbības, vai pēc likuma.

Civillikuma 1587. pantā noteikts, ka tiesīgi noslēgts līgums uzliek līdzējam pienākumu izpildīt apsolīto.

Atbilstoši Civillikuma 1934. pantam ar aizdevuma līgumu jāsaprot zināma daudzuma atvietojamu lietu nodošana īpašumā, ar pienākumu atdot saņemto tādā pašā daudzumā un tādas pašas šķiras un labuma lietās. Savukārt Civillikuma 1943. pantā noteikts, ka aizņēmējam jāatdod tāda pati summa, kādu viņš saņēmis.

Tā kā aizdevuma līgums ir reāllīgums, līguma noslēgšanas obligāta sastāvdaļa ir naudas vai lietas nodošana (*sk. Civillikuma komentāri. Saistību tiesības (1401.–2400. p.). Sagatavoja autoru kolektīvs prof. K.Torgāna vispārīgā zinātniskā redakcijā, 382. lpp.*).

[4.3] Lietā nav strīda par to, ka starp AS "Citadele banka" un atbildētāju 2018. gada 27. novembrī noslēgts kredīta līgums, saskaņā ar ko atbildētājai izsniegts aizdevums 3000 *euro* un noteikta galīgā norēķina diena līdz 2023. gada 20. novembrim.

No prasītājas iesniegtā aprēķinu pārskata izriet, ka pēdējais maksājums AS "Citadele banka" veikts 2019. gada 20. februārī 3,74 *euro* apmērā. Atbildētāja nav iesniegusi pierādījumus, kas apliecina samaksas veikšanu pēc norādītā datuma.

No līguma 1.7.2. un 4.1. apakšpunkta izriet, ka atbildētājas ikmēneša maksājumu apmērs ir 84,66 *euro*, bet pēdējā maksājuma apmērs – 75,37 *euro*, veicot kredīta atmaksu kopā ar procentu samaksu un nodrošinot kontā līgumā norādītajā termiņā pietiekamus naudas līdzekļus līgumā noteikto maksājumu veikšanai pilnā apmērā.

Saskaņā ar kredīta līguma 7.2.1. apakšpunktu banka ir tiesīga vienpusēji pārcelt galīgo norēķinu dienu, ja aizņēmējs kavē līgumā noteiktā maksājuma samaksas termiņu ilgāk par 30 dienām. Savukārt minētā līguma 7.3. apakšpunkts paredz, ka jaunas galīgās norēķina dienas noteikšanas rezultātā aizņēmējam ir pienākums veikt neatmaksātā kredīta atmaksu un citu līgumā norādīto maksājumu samaksu līdz bankas rakstiskajā paziņojumā norādītajai galīgajai norēķinu dienai.

No lietā iesniegtā pārskata izriet, ka atbildētāja pēc 2019. gada 20. janvāra kopumā pārskaitīja aizdevējam 88,54 *euro*, no kuriem 26,31 *euro* novirzīti pamatparāda segšanai, 62,09 – lietošanas procentu segšanai, 0,02 *euro* – paaugstināto procentu segšanai un 0,12 *euro* – līgumsoda segšanai (*lietas 37.–39. lapa*). Savukārt 2019. gada 20. janvārī atlikusī neatmaksātā kredīta pamatsumma bija 2959,23 *euro*, no kā secināms, ka līdz 2019. gada janvārim atbildētāja veica maksājumus atbilstoši līguma nosacījumiem.

Pēc 2019. gada 20. februāra atbildētāja nav veikusi nevienu maksājumu, līdz ar to aizdevēja bija tiesīga vienpusēji atkāpties no līguma un noteikt jaunu galīgā norēķina dienu.

Atbildētāja nav īstenojusi savas procesuālās tiesības un atbilstoši Civillikuma 1838. panta prasībām iesniegusi maksājumu veikšanu apliecinošus dokumentus vai izteikusi cita rakstura iebildumus, līdz ar to tiesai nav pamata apšaubīt, ka pastāvēja līgumā noteiktais priekšnoteikums aizdevējam vienpusēji atkāpties no līguma un pieprasīt nekavējošu saistību izpildi.

Ņemot vērā minēto, tiesa atzīst, ka no atbildētājas par labu prasītājam piedzenama nesamaksātā aizdevuma summa 2932,92 *euro*.

[4.4] Prasītājs lūdz piedzīt no atbildētājas līgumsodu 26,38 *euro*.

Civillikuma 1716. pants noteic, ka līgumsods ir pamet̄ums, ko kāda persona uzņemas ciest sakarā ar savu saistību neizpildi vispār, nepienācīgu izpildi vai neizpildīšanu īstā laikā (termiņā). Līgumsods par saistību neizpildi vispār ir konkrēti noteikta naudas summa vai cita mantiska vērtība, kuru nedrīkst noteikt vairākkārtīgu (atkārtotu) vai pieaugošu maksājumu vai devumu veidā. Līgumsods par saistību nepienācīgu izpildi vai neizpildīšanu īstā laikā (termiņā) var tikt noteikts pieaugošs, taču kopumā ne vairāk par 10 procentiem no pamatparāda vai galvenās saistības apmērā.

Saskaņā ar Civillikuma 1717. pantu līgumsoda apmēru noteic līdzēji, un tas nav aprobežots ar zaudējumu lielumu, kādi paredzami no līguma neizpildīšanas, taču tam jābūt samērīgam un atbilstošam godīgai darījumu praksei.

Noslēdzot patēriņa kredīta līgumus, līgumslēdzēji vienojušies, ka maksājumu kavējumu gadījumā atbildētājai ir pienākums maksāt aizdevējam līgumsodu 0,15 % no kavētās maksājuma summas par katru maksājuma kavējuma dienu.

Izvērtējot pieprasītā līgumsoda apmēru attiecībā pret pamatparādu, tiesa neatzīst to par pārmērīgi lielu un netaisnīgu attiecībā pret atbildētāju kā patērētāju, līdz ar to nav pamata līgumsoda samazināšanai vai atbildētājas atsvabināšanai no pienākuma to maksāt atbilstoši Civillikuma 1724.[1] panta nosacījumiem.

Tiesa konstatē, ka līgumsods ir aprēķināts gan par pamatparāda, gan lietošanas procentu parādu, kas, ievērojot Patērētāju tiesību aizsardzības centra paustās atziņas, nav pretrunā Civillikuma regulējumam (*sk. Patērētāju tiesību aizsardzības centra 2018. gada 24. aprīļa vadlīnijas par nokavējuma procentu un līgumsoda piemērošanu ar patērētājiem noslēgtajos līgumos*).

Neskatoties uz to, jāņem vērā, ka prasītāja vienlaikus aprēķināja līgumiskos nokavējuma procentus par pamatparāda kavējumu, līdz ar to pastāv pamats piemērot Civillikuma 1722. panta pirmajā daļā paredzēto ieskaitu, atbilstoši kam līgumsods ir piedzenams tiktāl, ciktāl tas nepārsniedz nokavējuma procentu apmēru.

Tiesa konstatē, ka līgumsods aprēķināms šādā veidā:

- 0,04 *euro* par pieļauto ikmēneša pamatparāda 26,31 *euro* atmaksas kavējumu 2019. gada 21. janvārī (0,15 % no 26,31 *euro* x 1 diena), bet 0,08 *euro* – par pieļauto lietošanas procentu kavējumu (0,15 % no 54,61 *euro* x 1 diena);
- 3,90 *euro* par pieļauto ikmēneša pamatparāda 26,82 *euro* atmaksas kavējumu laikā no 2019. gada 21. februāra līdz 2019. gada 28. maijam (0,15 % no 26,82 *euro* x 97 dienas), bet 7,87 *euro* – par pieļauto lietošanas procenta kavējumu (0,15 % no 54,10 *euro* x 97 dienas);
- 3,40 *euro* par pieļauto ikmēneša pamatparāda 32,90 *euro* atmaksas kavējumu laikā no 2019. gada 21. marta līdz 2019. gada 28. maijam (0,15 % no 32,90 *euro* x 69 dienas), bet 5,36 *euro* – par pieļauto lietošanas procenta kavējumu (0,15 % no 51,76 *euro* x 69 dienas);
- 1,60 *euro* par pieļauto ikmēneša pamatparāda 28 *euro* atmaksas kavējumu laikā no 2019. gada 21. aprīļa līdz 2019. gada 28. maijam (0,15 % no 28 *euro* x 38 dienas), bet 3,23 *euro* – par pieļauto lietošanas procenta kavējumu (0,15 % no 56,66 *euro* x 38 dienas);
- 0,37 *euro* par pieļauto ikmēneša pamatparāda 30,36 *euro* atmaksas kavējumu laikā no 2019. gada 21. maija līdz 2019. gada 28. maijam (0,15 % no 30,36 *euro* x 8 dienas), bet 0,65 *euro* – par pieļauto lietošanas procenta kavējumu (0,15 % no 54,30 *euro* x 8 dienas).

Tā kā aprēķinātais līgumsods par pamatparādu pārsniedz attiecīgajā laika posmā aprēķināto nokavējumu procentu apmēru, tiesa atzīst, ka no kopējā līgumsoda apmēra 26,38 *euro* atskaitāmi aprēķinātie nokavējuma procenti 3,93 *euro*.

Šādos apstākļos tiesa atzīst, ka prasība daļā par līgumsoda 22,45 *euro* piedziņu ir apmierināma, bet daļā par 3,93 *euro* – noraidāma.

[4.5] Prasītāja lūdz piedzīt no atbildētājas aizdevuma lietošanas procentus un līgumiskos nokavējuma procentus.

Atbilstoši līguma noteikumiem gada procentu likme ir 22,9 % gadā, savukārt nokavējuma procentu likme ir 58,9 % gadā no neatmaksātās kredīta summas, iestājoties galīgajai norēķina dienai.

Civillikuma 1753. pantā noteikts, ka ar procentiem jāsaprot tā atlīdzība, kas dodama par kādas naudas summas vai citu atvietojamu lietu lietošanas atvēlējumu vai kavējumu, samērā ar viņu daudzumu un lietošanas ilgumu.

Atbilstoši Civillikuma 1756. pantam pienākums maksāt procentus pamatojas vai nu uz tiesisku darījumu, vai uz likumu.

No lietā iesniegtā prasības summas aprēķina tiesa secina, ka par laiku no 2018. gada 27. novembra līdz 2019. gada 28. maijam (galīgā norēķinu diena) kopumā aprēķināti līgumiskie lietošanas procenti (procenti par kredīta lietošanu) 231,14 *euro*. Savukārt par laiku no 2018. gada 27. novembra līdz 2019. gada 28. maijam kopumā aprēķināti līgumiskie nokavējuma procenti (procenti par kavēto kredīta summu) 3,93 *euro*.

Ievērojot sprieduma 4.4. apakšpunktā paustās atziņas, secināms, ka aizdevējs 2019. gada 23. janvārī nepamatoti piedzina līgumsodu pilnā apmērā, tādējādi pārkāpjot Civillikuma 1722. panta pirmās daļas nosacījumus. Kopumā aizdevējs aprēķināja līgumsodu 0,12 *euro*, kuros bija ieskaitāmi 2019. gada 21. janvārī aprēķinātie nokavējuma procenti 0,02 *euro*. Šādos apstākļos tiesa atzīst, ka 0,02 *euro* ir novirzāmi līgumisko lietošanas procentu segšanai.

Ņemot vērā minēto, prasība daļā par līgumisko lietošanas procentu 231,12 *euro* un līgumisko nokavējuma procentu 3,93 *euro* piedziņu ir apmierināma, bet daļā par līgumisko lietošanas procentu 0,02 *euro* piedziņu – noraidāma.

[4.6] Prasītājs aprēķinājis atbildētājai līgumiskos nokavējuma procentus pēc galīgās norēķina dienas. Tāpat prasītājs lūdz piedzīt no atbildētājas likumiskos nokavējuma procentus, kas aprēķināti par laiku no 2020. gada 1. aprīļa.

Kaut arī līguma 7.4. apakšpunktā šādas tiesības aizņēmējam ir pielīgtas, minētajā jautājumā ir izveidojusies stabila judikatūra, kas noteic, ka ar atkāpšanos no līguma pušu pienākumi un tiesības būtiski mainās, proti, aizņēmējam tiek anulēti viņam labvēlīgi aizdevuma noteikumi, kas savukārt nozīmē to, ka viņam atlikusī aizdevuma summa jāatmaksā salīdzinoši īsā laika posmā. Vienlaikus tas nozīmē arī to, ka vairs nav piemērojama pielīgtā aizdevuma procentu likme un nevar tikt piemērots līgumsods vai nokavējuma procenti [..]. Protams, nav iemesla uzskatīt, ka parādnieks būtu pilnīgi atbrīvojams no uzņemto saistību izpildes nokavējuma nelabvēlīgajām sekām, jo šādā gadījumā kreditoram ir tiesības saņemt likumiskos nokavējuma procentus (*sk. Senāta 2015. gada 20. februāra sprieduma lietā Nr. SKC-19/2015 10.2. apakšpunktu*).

Tiesa norāda, ka tiesiskās sekas, kādas iestājas, nosakot jaunu galīgā norēķina dienu, ir tādas pašas kā aizdevēja vienpusējas atkāpšanās gadījumā, līdz ar to minētās judikatūras atziņas ir piemērojamas arī konkrētajam gadījumam.

Ņemot vērā minēto, pēc galīgās norēķina dienas pastāv pamats piedzīt likumiskos nokavējuma procentus atbilstoši Civillikuma 1765. pantā paredzētajai likmei, proti, 6 % no simta gadā.

[4.7] Saskaņā ar Civillikuma 1759. panta 1. punktu procenti jāmaksā arī bez noteiktas norunas, uz likuma pamata par katru parāda samaksas nokavējumu.

Atbilstīgi Civillikuma 1652. panta pirmās daļas 3. punktam parādnieka nokavējums ar visām tā sekām iestājas, kad viņš palaidis garām termiņu, kas nolikts izpildīšanai

vai nu ar likumu, vai ar līgumu, vai pēc parašas.

Par laiku no 2019. gada 29. maija līdz 2021. gada 26. martam pastāv pamats piedzīt likumiskos nokavējuma procentus 321,58 *euro* (6 % no 2932,92 *euro* / 365 dienas x 667 dienas).

Prasītāja pēc galīgā norēķina dienas lūdza piedzīt nokavējuma procentus par kopējo summu 1635,53 *euro* (1462,45 *euro* + 173,08 *euro*). Ņemot vērā minēto, prasība daļā par nokavējuma procentu 321,58 *euro* piedziņu ir apmierināma, bet daļā par 1313,95 *euro* – noraidāma.

[4.8] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 195. pantu sprieduma rezolutīvajā daļā norādāmas prasītājas tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt likumiskos sešus procentus gadā no nesamaksātās pamatparāda summas, ņemot vērā Civillikuma 1763. panta nosacījumus, ka procentu pieaugums apstājas, sasniedzot pamatkapitāla lielumu.

[5] Civilprocesa likuma 41. panta pirmajā daļā noteikts, ka pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus. Ja prasība apmierināta daļēji, šajā pantā norādītās summas piespriež prasītājam proporcionāli tiesas apmierināto prasījumu apmēram.

Prasītāja veikusi tiesas izdevumu samaksu 433,21 *euro*, ko veido valsts nodeva 427,84 *euro* un ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 5,37 *euro*.

Civilprocesa likuma 41. panta pirmajā daļā noteikts, ka pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus. Ja prasība apmierināta daļēji, šajā pantā norādītās summas piespriež prasītājam proporcionāli tiesas apmierināto prasījumu apmēram (..).

Pamatojoties uz minēto, no atbildētājas par labu prasītājai piedzenami tiesas izdevumi 314,99 *euro*, kas aprēķināti proporcionāli tiesas apmierināto prasījumu apmēram (72,71 %).

[6] Ievērojot Civilprocesa likuma 204.[1] panta pirmās daļas nosacījumus, tiesa atzīst par pamatotu noteikt, ka spriedums atbildētājai labprātīgi izpildāms 10 dienu laikā no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz minēto un saskaņā ar Civilprocesa likuma 5. panta pirmo daļu, 8. panta pirmo daļu, 92.–97. pantu, 189.–193. pantu, tiesa

nosprieda

prasību apmierināt daļēji.

Piedzīt no /pers. C/, personas kods /personas kods/, par labu ārvalsts komersantam PlusPlus Baltic OÜ, Igaunijas reģistrācijas numurs 12273105, neatmaksāto kredīta summu 2932,92 *euro*, aizdevuma lietošanas procentus 231,12 *euro* par laiku no 2018. gada 27. novembra līdz 2019. gada 28. maijam, līgumiskos nokavējuma procentus 3,93 *euro* par laiku no 2019. gada 21. februāra līdz 2019. gada 28. maijam, līgumsodu 22,45 *euro* par laiku no 2019. gada 21. februāra līdz 2019. gada 28. maijam, likumiskos nokavējuma procentus 321,58 *euro* par laiku no 2019. gada 29. maija līdz 2021. gada 26. martam un tiesas izdevumus 314,99 *euro*, kopā piedzenot 3826,99 *euro* (trīs tūkstoši astoņi simti divdesmit seši *euro* 99 centi).

Atzīt ārvalsts komersantam PlusPlus Baltic OÜ tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai) saņemt no /pers. C/ likumiskos sešus procentus gadā no pamatparāda summas 2932,92 *euro*, ņemot vērā nosacījumu, ka procentu pieaugums apstājas, sasniedzot pamatkapitāla lielumu.

Noraidīt prasību daļā par līgumisko lietošanas procentu 0,02 *euro*, nokavējuma procentu 1313,95 *euro* un līgumsoda 3,93 *euro* piedziņu.

Noteikt, ka tiesas spriedums izpildāms labprātīgi 10 (desmit) dienu laikā no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Samaksa ārvalsts komersantam PlusPlus Baltic OU, Igaunijas reģistrācijas numurs 12273105, veicama PlusPlus Baltic OU filiāles Latvijā AS "Swedbank" norēķinu kontā Nr.LV76HABA0551041569842.

Prasītājs spriedumu var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijai 20 (divdesmit) dienu laikā no sprieduma pasludināšanas dienas, apelācijas sūdzību iesniedzot Rīgas rajona tiesā.

Atbildētāja 20 (divdesmit) dienu laikā no aizmuguriska sprieduma nosūtīšanas dienas ir tiesīga iesniegt Rīgas rajona tiesā pieteikumu par tiesvedības atjaunošanu un lietas izskatīšanu no jauna.

Tiesnese I.Freimane